

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 022902 20 Gž

Novi Travnik, 11.02.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Mirjana Grubešić članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja 1.) M. T. iz D. V.,... i 2.) S. T. iz D.V., ..., zastupani po punomoćniku Ivici Dragun advokat iz Bugojna, protiv izvršenika S. N. iz D.V., ..., zastupan po punomoćniku Mesudu Duvnjak advokat iz Bugojna, radi izvršenja na nekretnini, vrijednost spora 28.857,90 KM, odlučujući o žalbi izvršenika izjavljena na rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 022902 20 I 4 od 09.09.2020. godine, u sjednici vijeća održana 11.0.2021. godine donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 022902 20 I 4 od 09.09.2020. godine.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbijen je kao neosnovan prigovor izvršenika od 14.05.2020. godine izjavljen protiv rješenja o izvršenju broj 46 0 P 022902 19 I 2 od 24.10.2019. godine.

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio izvršenik iz svih žalbenih razloga iz člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. U bitnom navodi da je presudom prvostepenog suda broj 46 0 P 022902 13 P 2 od 11.11.2014. godine, na osnovu koje je predloženo izvršenje izvršenik obavezan da tražiteljima izvršenja isplati 28.857,90 KM, ali su oni obavezani da izvršeniku isplate troškove postupka u iznosu od 5.180,00 KM, da je izvršni postupak pokrenut radi naplate iznosa od isplati 28.857,90 KM, ali sud zanemaruje činjenicu da su tražitelji izvršenja istom presudom obavezani da izvršeniku predaju u posjed predmetni poslovni prostor i naknade mu troškove postupka u iznosu od 5.180,00 KM, da tražitelji izvršenja ni jednu od obaveza prema izvršeniku nisu ispunili, jer još u svom posjedu drže predmetnu nekretninu, niti su mu izmirili troškove postupka, stoga smatra da izvršenik ima pravo na preboj međusobnih potraživanja po samom zakonu. Posebno ističe da je izvršenje predloženo prodajom predmetne nekretnine koja je još u posjedu tražitelja izvršenja, zbog čega su oni dužni izvršeniku izmiriti zakupninu počev od 21.12.2015. godine i u tom pravcu ostavlja Ugovor o zakupu od 21.12.2015. godine i tužbu koju je izvršenik podnio protiv tražitelja izvršenja i vodi se pod brojem 46 0 P094863 20 P. Iz navedenih razloga osporava visinu potraživanja i

smatra da je počinjena povreda člana 8. Zakona o parničnom postupku i člana 21. Zakona o izvršnom postupku. Stoga predlaže ovom sudu da preinači pobijano rješenje preinači na način da isto ukine i obustavi izvršni postupak ili da rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) i člana 21. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana

Iz spisa proizilazi da je po tužbi izvršenika u predmetu broj 46 0 P 022902 13 P 2 vođen parnični postupak protiv tužnih radi utvrđenja ništavosti ugovora o kupoprodaji nekretnine k.č. broj 2/93 upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj 1122 k.o. SP-Donji Vakuf, u naravi poslovni prostor površine 39,64 KM zaključen 08.02.2008. godine u kome je 11.11.2014. godine donesena pravomoćna presuda kojom je utvrđeno da je ništav predmetni kupoprodajni ugovor, obavezan tužitelj (izvršenik u ovom predmetu) da tuženima (tražitelji izvršenja u ovom predmetu) vrati kupoprodaju cijenu u iznosu od 28.857,90 KM, a tražitelji izvršenja su obavezani da izvršeniku u roku od 30 dana predaju u posjed predmetnu nekretninu i naknade u troškove parničnog postupka u iznosu od 5.180,00 KM, da je presudom Vrhovnog suda Federacije BiH od 04.12.2018. godine preinačena presuda ovoga suda i potvrđena prvostepena presuda, na osnovu koje je predloženo izvršenje radi naplate kupoprodajne cijene poslovnog prostora i to prodajom suvlasničkog dijela izvršenika u parceli broj 2/93 upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj 1122 k.o..., da je rješenjem od 24.10.2019. usvojeno predloženo izvršenje i istog dana donesen zaključak kojim je naloženo zemljišnoknjižnom uredu da u zemljišnoj knjizi izvrši zbilježba izvršenja, da je protiv rješenja o izvršenju izvršenik blagovremeno izjavio prigovor u kome se u bitnom ukazuje na iste činjenice i propuste prvostepenog suda kao i u žalbi, s tim što precizira da tražitelji izvršenja predmetni poslovni prostor po ugovoru o zakupu izdaju firmi „HARI“ d.o.o. Novi Travnik, a kako prostor nisu predali u posjed izvršeniku, nanijeli su mu štetu u visini od 30.000,00 KM.

Pobijanim rješenjem od 09.09.2020. godine prigovor izvršenika izjavljen protiv rješenja o izvršenju je odbijen kao neosnovan iz razloga što se prigovorom u suštini osporava potraživanje tražitelja izvršenja iz izvršne isprave koje sudovi u izvršnom postupku nisu ovlašteni preispitivati, da je prijedlog sačinjen prema odredbi člana 36. Zakona o izvršnom postupku i da ispunjava sve pretpostavke iz načela formalnog legaliteta i da razlozi iz kojih je izjavljen prigovor, nisu propisani članom 47. istog zakona.

Članom 22. Zakona o izvršnom postupku je propisano da sud određuje izvršenje na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, a članom 23. stav 1. tačka 1. da je izvršna isprava i izvršna odluka suda ili sudsko poravnanje.

Iz spisa proizilazi da je prijedlog za izvršenje u ovoj pravnoj stvari podnesen na osnovu pravomoćne i izvršne presude prvostepenog suda broj 46 0 P 022902 13 P 2 od 11.11.2014. godine kojom je izvršenik obavezan da tražiteljima izvršenja isplati iznos od 28.857,90 KM koju su mu isplatili na ime kupoprodajne cijene za parcelu k.č. 2/93 upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj 1122 k.o. ...po ugovoru od 08.02.2008. godine za koga je ovom presudom utvrđeno da je ništav.

Iz sadržaja prigovora niti iz sadržaja žalbe, ne proizilazi da izvršenik spori da presuda broj 46 0 P 022902 13 P 2 od 11.11.2014. godine ima sve propisne elemente izvršne isprave, a prijedlog za izvršenje elemente iz člana 36. stav 1. Zakona o izvršnom postupku. Stoga su neosnovani žalbeni navodi da dokazi koji su dostavljeni uz prijedlog za izvršenje nisu cijenjени na način propisan članom 8. Zakona o parničnom postu.

Suština žalbenih navoda je da prvostepeni sud nije mogao usvojiti prijedlog za izvršenje radi naplate potraživanja iz izvršne isprave na nekretnini koja je suvlasništvo izvršenika, iz razloga što mu tražitelji izvršenja nisu predali predmetnu nekretninu u posjed nego je izdaju u zakup trećem licu i za to uzimaju zakupninu i što mu nisu izmirili troškove parničnog postupka u visini od 5.180,00 KM, zbog čega izvršenik ima pravo na zakonski preboj potraživanja.

Nasuprot žalbenim navodima, pobijano rješenje je pravilo i zakonito. Naime, kod nespornih činjenica da je izvršenje predloženo na osnovu pravomoćne i izvršne presude kojom je izvršenik obavezan da tražiteljima izvršenja izmiri utvrđeno novčano potraživanje, da obavezu iz izvršne isprave nije izmirio i da je suvlasnik nekretnine na kojoj je predloženo izvršenje, ispunjene su sve pretpostavke za pokretanje i provođenje izvršenja propisane odredbama člana 3. stav 3., 6.stav 2., 22., 23.stav 1. tačka 1.,36. stav 1., 39.stav 1., 40., 49. i člana 69. stav 2. Zakona o izvršnom postupku.

Stoga navodi izvršenika da tražitelji izvršenja nisu ispunili svoju obavezu iz iste izvršne isprave, nisu razlozi za obustavu izvršnog postupka iz člana 63. Zakona o izvršnom postupku, jer i izvršenik ima mogućnosti da pokrene postupak izvršenja protiv tražitelja izvršenja radi prinudnog izvršenja njihove obaveze utvrđene izvršnom ispravom.

Pored toga, pravilan je i zaključak prvostepenog suda da izvršni sud, niti ovaj sud koji odlučuje o žalbama na odluke iz izvršnog postupka, nema ovlaštenja da ispituje pravilnost i zakonitost izvršne isprave.

Pobijano rješenje je obrazloženo prema standardima utvrđenim odredbama člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 235.stav 2. Zakona o parničnom postupku, žalbu izvršenika je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepeno rješenje.

Predsjednik vijeća
Senad Begović